

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

EZ A KÖNYV ÉVTIZEDEKEN KERESZTÜL KÉSZÜLT. TÖBB MINT HÁROM évtizedes szakmai pályafutásunk során folyamatosan hallottunk az e könyvben felmerülő gondolatokról, és sokat töprengtünk rajtuk. Bár lehetetlen pontosan megmondani, melyik gondolat kitől származik, vagy miért értelmezzük éppen úgy, ahogy, mély hálát érzünk mindenki iránt, aki részese e mélyen belénk vésődött, de részleteiben sokszor az emlékezet homályába vesző történetnek.

Köszönjük Laura Hartnettnek a Naurun felkutatott anyagokat; köszönetet mondunk annak a sok embernek, akik elolvasták e könyv egyes részleteit vagy az egész kéziratot, és fontos, értékes segítséget nyújtottak számunkra: Jonathan Andleson, Susan Blandy, David Borton, Harriet Borton, Steve Breyman, Joe Brown, Kathy Conroy, P. Thomas Carroll, Marti Crouch, Jonathan Erickson, Robert Frazier, Jackie Fleming, Jeff Gersh, Jeff Glikes, Rose Glikes, Keith Harrison, Wes Jackson, Stuart McDaniel, Virginia McDaniel, Bill McKibben, George Mercier, David Orr, Bruce Piasecki, Doug Reed, George Robinson, Harry Roy, Sharon Roy, John Schumacher, Bruce Watson, John Wimbush és Langdon Winner.

Köszönetünket szeretnénk kifejezni a naurui kormánynak is, hogy engedélyezte számunkra Nauru meglátogatását, és hogy személyesen megismerkedhettünk a sziget népével és magával az országgal. Köszönjük minden nauruinak a meleg fogadtatást, és hogy közvetlenül megtapasztalhattuk nagylelkűségüket és egyedülálló életmódjukat.

Külön köszönettel tartozunk G. Doyle Davesnek és Donald Fraziernek, akik tökéletesen megbíztak bennünk, és megjegyzéseket fűztek mindhárom fő kéziratához és a számos közbenső változathoz. Nem lehetünk eléggé hálásak Doyle-nak a hihetetlen dolgok rendíthetetlen bírálatáért: addig tartotta talpukat a tűzbe, amíg meg nem mondtuk az igazat.

Végül a legnagyobb hálával tartozunk Edward O. Wilsonnak, hogy a kézirat elolvasása után bemutatott bennünket Howard Boyernek, aki szerény művünkben meglátta a félig csiszolt gyémántot. A további csiszolás és fényezés az ő mesteri irányítása mellett ment végbe; a munkát Rachel Berchten páratlan szerkesztői tudása teljesítette ki. Howard ismertetett össze Abigail Rorerrel is, akinek gyönyörű illusztrációi jól megragadják a lényegét, és megszépítik a könyvet. Feltétlen nagyrabecsülést érdemelnek feleségeink, Mary és Linda is, akik, bár sokat kellett túrniük, mindvégig támogattak minket.

A könyvírás olyan, mint a maratonfutás. Maga a verseny – végigfutni a 42 195 méteres távot – kemény, de csupán néhány órás erőfeszítés; a felkészülés sok ezer, esőben-hóban, jó egészségben vagy betegségben, sérüléssel bajlódva leküzdött kilométere és a „Miért?”-en való folyamatos gondolkodás azonban mélyen beépül az ember személyiségébe. Sokak támogatása, biztatása teszi lehetővé, hogy lefussunk egy maratont, ám végül maga az esemény a miénk. Így van ez a könyvvel is. A fent említettek és még sokan mások tudásuk legjavát nyújtva segítettek bennünket; felelősséggel azonban mi tartozunk mindazért, amit leírtunk.